

Arrest

nr. 276 351 van 23 augustus 2022
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Franse nationaliteit te zijn, op 11 maart 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 2 maart 2022 tot afgifte van een inreisverbod en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het arrest nr. 269 808 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 15 maart 2022.

Gezien de vraag tot voortzetting van de procedure ingediend op 15 maart 2022 door verzoekende partij.

Gelet op de beschikking van 12 april 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 mei 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. FONTIGNIE, die *loco* advocaat J. HARDY verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die *loco* advocaat D. MATRAY verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De eerste bestreden beslissing, het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering, is gemotiveerd als volgt:

“Betrokkene werd gehoord door de politie van BRUSSEL HOOFDSTAD ELSENE op 02.03.2022 en in deze beslissing werd rekening gehouden met haar verklaringen.

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Mevrouw, die verklaart te heten:

naam: S.

voornaam: N.

geboortedatum: X

geboorteplaats: Dijon (Fance)

nationaliteit: betrokkene verklaart de Kroatische nationaliteit te hebben maar kan dit niet bewijzen.

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

- 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;
- 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van haar arrestatie.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor een woninginbraak te Elsene. Betrokkene heeft getracht te vluchten en heeft hierbij een pepperspray gebruikt. (PV BR. 11.LL.022082/2022 van de politiezone van BRUSSEL HOOFDSTAD ELSENE.) Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door haar gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel.

Betrokkene verklaart hier bij haar oom en tante te verblijven en een Belgische vriend te hebben, sinds 2 weken.

Betrokkene beweert een relatie met iemand die de Belgische nationaliteit heeft, terwijl zij gedurende haar verblijf in het Rijk nooit een aanvraag gezinshereniging heeft ingediend. Vooraleer het recht op gezinsleven gehandhaafd kan worden, dient betrokkene eerst gebruik te maken van de voor haar openstaande wettelijke verblijfsmogelijkheden. De schending van artikel 8 EVRM kan dan ook niet worden aangenomen. Bovendien het feit dat de oom en tante van betrokkene in België verblijven, kan niet worden behouden in het kader van de bepalingen van artikel 8§1 van het EVRM aangezien betrokkene inbreuken heeft gepleegd die de openbare orde van het land schaden zoals bepaald in artikel 8§2 van het EVRM. Uit de bepalingen van het tweede lid van art. 8 van het EVRM blijkt dat het recht op eerbieding van het privé- en gezinsleven niet absoluut is. Betrokkene verklaart niet minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris rekening gehouden met de specifieke omstandigheden, zoals bepaald in artikel 74/11.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

- Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.
- Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een bedreiging voor de openbare orde

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 2 weken in België te verblijven. Uit het administratief dossier blijkt niet dat zij haar verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat zij op hotel logeert.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor een woninginbraak te Elsene. Betrokkene heeft getracht te vluchten en heeft hierbij een pepperspray gebruikt. (PV BR.11.LL.022082/2022 van de politiezone van BRUSSEL HOOFDSTAD ELSENE.) Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door haar gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen² om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken:

1 ° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 2 weken in België te verblijven. Uit het administratief dossier blijkt niet dat zij haar verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat zij op hotel logeert.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor een woninginbraak te Elsene. Betrokkene heeft getracht te vluchten en heeft hierbij een pepperspray gebruikt. (PV BR. 11.LL.022082/2022 van de politiezone van BRUSSEL HOOFDSTAD ELSENE.) Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door haar gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene geeft geen reden op waarom zij niet kan terugkeren naar zijn herkomstland.

Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat zij aan een ziekte lijdt die hem belemmeren terug te keren naar zijn land van herkomst.

Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, het geen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn.

Vasthouding

[...]

1.2. Met de tweede bestreden beslissing wordt verzoekster een inreisverbod opgelegd voor de duur van drie jaar. Dit inreisverbod wordt als volgt gemotiveerd

“Betrokkene werd gehoord door de politie van BRUSSEL HOOFDSTAD ELSENE op 02.03.2022 en in deze beslissing werd rekening gehouden met haar verklaringen.

Aan de Mevrouw, die verklaart te heten:

Naam : S. voornaam : N.

geboortedatum : 21.01.2001

geboorteplaats : Dijon (Fance)

nationaliteit : betrokkene verklaart de Kroatische nationaliteit te hebben maar kan dit niet bewijzen.

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd voor het volledige Schengengebied.

Wanneer betrokkene evenwel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd door één van de lidstaten, dan geldt dit inreisverbod enkel voor het grondgebied van België.

De beslissing tot verwijdering van 02.03.2022 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

- 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van drie jaar:

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor een woninginbraak te Elsene. Betrokkene heeft getracht te vluchten en heeft hierbij een pepperspray gebruikt. (PV BR.11.LL.022082/2022 van de politiezone van BRUSSEL HOOFDSTAD ELSENE.) Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door haar gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel.

Betrokkene verklaart hier bij haar oom en tante te verblijven en een Belgische vriend te hebben, sinds 2 weken. Betrokkene beweert een relatie met iemand die de Belgische nationaliteit heeft, terwijl zij gedurende haar verblijf in het Rijk nooit een aanvraag gezinshereniging heeft ingediend. Vooraleer het recht op gezinsleven gehandhaafd kan worden, dient betrokkene eerst gebruik te maken van de voor haar openstaande wettelijke verblijfsmogelijkheden. De schending van artikel 8 EVRM kan dan ook niet worden aangenomen. Bovendien het feit dat de oom en tante van betrokkene in België verblijven, kan niet worden behouden in het kader van de bepalingen van artikel 8§1 van het EVRM aangezien betrokkene inbreuken heeft gepleegd die de openbare orde van het land schaden zoals bepaald in artikel 8§2 van het EVRM. Uit de bepalingen van het tweede lid van art. 8 van het EVRM blijkt dat het recht op eerbieding van het privé- en gezinsleven niet absoluut is. Betrokkene verklaart niet minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris rekening gehouden met de specifieke omstandigheden, zoals bepaald in artikel 74/11. “

2. Over de ontvankelijkheid

De verwerende partij wijst erop dat verzoekster op 22 maart 2022 werd teruggedleid naar Frankrijk en stelt dat zij geen actueel belang meer heeft bij de vernietiging van de eerste bestreden beslissing.

Artikel 39/56 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt dat de in artikel 39/2 van die wet bedoelde beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen worden gebracht “door de vreemdeling die doet blijken van een belang of een benadeling”. In de memorie van toelichting bij het ontwerp dat tot die bepaling heeft geleid wordt gewezen op de analogie met artikel 19,

eerste lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en wordt uitdrukkelijk gesteld dat voor de interpretatie van het begrip “belang” derhalve kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan dit begrip heeft gegeven. (Parl. St., Kamer, 2005-06, DOC 51 2479/001, 118.)

Een verzoekende partij beschikt over dit rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: vooreerst dient zij door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden; voorts moet de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling haar een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook (RvS (A.V.) 15 januari 2019, nr. 243.406, Van Dooren). Het belang moet niet alleen bestaan bij het instellen van het beroep maar moet voortduren tot aan de sluiting van het debat (RvS (A.V.) 22 maart 2019, nr. 244.015, Moors).

Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen.

Ter zitting, gevraagd naar haar belang bij het handhaven van haar beroep tegen het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering stelt de verzoekende partij zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

Bij gebrek aan enige concrete toelichting, moet worden besloten dat de verzoekende partij geen blijk geeft van het vereiste actuele belang bij de vernietiging van de eerste bestreden beslissing (RvS, 18 december 2012, nr. 221.810). De exceptie kan worden aangenomen, en het beroep is derhalve onontvankelijk in zoverre het is gericht tegen de eerste bestreden beslissing.

3. Onderzoek van het beroep in zoverre het is gericht tegen de tweede bestreden beslissing

3.1. Voorafgaandelijk moet erop worden gewezen dat de verzoekende partij ter zitting aan de verwerende partij de vraag heeft gesteld of het inreisverbod als impliciet ingetrokken moet worden beschouwd, nu is komen vast te staan dat zij de Franse nationaliteit heeft en zij ook naar Frankrijk werd gerepatriëerd.

De verwerende partij repliceert dat het inreisverbod noch impliciet, noch expliciet is ingetrokken.

3.2. De verzoekende partij voert onder meer de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel. Zij wijst er op dat zij de Franse nationaliteit heeft en dat de gehanteerde bepalingen niet op haar kunnen worden toegepast.

3.3. De verwerende partij stelt daar in haar nota het volgende tegenover:

“Per verzoekschrift wordt aangevoerd dat de bestreden beslissingen zou steunen op de foutieve artikelen nu verzoekster de Franse nationaliteit heeft. Echter bij haar arrestatie en tijdens haar verhoor verklaarde zij de Kroatische nationaliteit te hebben. Wat er ook van zij verzoekster was niet in bezit van een geldig paspoort of identiteitskaart, wat nochtans bij wet is verplicht, zodat zij niet in staat was haar nationaliteit te bewijzen.”

3.4. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen. (RvS 28 juni 2018, nr. 241.985, ROELS)

De Raad stelt vooreerst vast dat uit de stukken van het administratief dossier, en meer bepaald uit het “Formulier ter bevestiging van het horen van de vreemdeling”, blijkt dat de verzoekende partij in de Franse taal heeft verklaard dat zij de Franse nationaliteit heeft en dat zij als geboorteplaats Dijon had opgegeven. Hoewel zij verder ook verklaarde dat zij niet in het bezit was van haar identiteitskaart, kunnen uit het administratief dossier geen gegevens worden gehaald die erop wijzen dat zij zou hebben verklaard dat zij de Kroatische nationaliteit zou hebben zoals dit in de bestreden beslissing wordt vermeld en zoals dat thans door de verwerende partij in haar nota wordt gesteld. Overigens valt het op dat het “administratief rapport illegaal verblijf” als geboorteplaats Dijon vermeldt en als geboorteland Koratië.

Verder werd reeds in het arrest nr. 269 808 van 15 maart 2022 in het kader van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid vastgesteld dat de verwerende partij niet betwist dat de verzoekende partij de Franse nationaliteit heeft, blijkt ook uit het rechtsplegingsdossier dat inmiddels de Franse identiteitskaart van de verzoekende partij werd bijgevoegd en dat zij op 22 maart 2022 werd gerepatriëerd naar Frankrijk.

De rechtsgrond van de bestreden beslissing is artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling is opgenomen onder "TITEL III *quater*. - Bepalingen van toepassing op de terugkeer van de onderdanen van derde landen die illegaal op het grondgebied verblijven." van de Vreemdelingenwet. Nu vaststaat dat de verzoekende partij een Unieburger is, en zij dat ook al had verklaard ten tijde van het gehoor dat werd afgenomen in het kader van de totstandkoming van de bestreden beslissing, kan de verzoekende partij worden gevolgd waar zij betoogt dat deze bepaling niet kon worden toegepast. De argumentatie van de verwerende partij doet aan deze vaststelling geen afbreuk.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel is aangetoond. Het middel is in de besproken mate gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

De beslissing van 2 maart 2022 houdende het opleggen van een inreisverbod aan verzoekster wordt vernietigd.

Artikel 2.

Het beroep tot nietigverklaring wordt voor het overige verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig augustus tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS